

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 773/2018
24.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 246/14 од 06.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 117/17 од 01.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 246/14 од 06.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 117/17 од 01.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 246/14 од 06.12.2016. године, окривљени АА, је поред осталих оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. На основу члана 258. став 4. ЗКП, првостепени суд је оштећене упутио да имовинско правни захтев остваре у парничном поступку, а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка чија висина ће бити утврђена накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 117/17 од 01.03.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда окривљени АА, поднео је захтев за заштиту законитости због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији са са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди битне повреде закона тако што ће применити одредбу члана 493. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом чланом 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или повреда одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости, под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП, предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази и да је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Како је у конкретном случају окривљени АА, захтев за заштиту законитости поднео лично, а не преко браниоца, то је захтев за заштиту законитости окривљеног АА оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић